

Cossetània Edicions

PREMI GABRIEL FERRATER DE POESIA 2007 (XXIX PREMIS LITERARIS BAIX CAMP)

HIVERNACLE INUNDAT

S
sinalefa 28

Col·lecció Sinalefa - 28

HIVERNACLE INUNDAT

Premi Gabriel Ferrater de poesia 2007
(XXIX Premis Literaris Baix Camp)

Òmnium Cultural Baix Camp

Cossetània
EDICIONS

El dia 30 de novembre de 2007, reunit el jurat dels XXIX Premis Literaris
Baix Camp convocats per Òmnium Cultural Baix Camp, i format per
Josep M. Raduà Domènech, Carolina Escoda Mestre i M. del Carme Just
Masdéu, ha emès el següent veredict:
Premi Gabriel Ferrater de poesia 2007.
Guanyadora: Marta Pascual Llorens, amb l'obra *Hivernacle inundat*;
finalista: Dolors Juàrez Garcia, amb l'obra *De franc*;
3a classificada: Raquel Estrada Roig, amb l'obra *Els dies, la nit*.

Primera edició: octubre del 2008

Edita: Cossetània Edicions
C/ de la Violeta, 6 • 43800 Valls
Tel.: 977 60 25 91
Fax: 977 61 43 57
cossetania@cossetania.com
www.cossetania.com

Disseny i composició: Imatge-9, SL

Impressió: Arts Gràfiques Requesens

ISBN: 978-84-9791-411-6

Dipòsit legal: T-1.366-2008

HIVERNACLE INUNDAT

Marta Pascual Llorens

*Els dies ja no són com
tecles d'un piano,
ara blanques i ara negres,
ni tenen un gat silenciós
que s'hi passeja pel damunt...*

Per a tu, Xavi.

VIDA

El turment més aflat,
l'angoixa més malaltissa,
la tortura més cruel
és haver d'encarar la vida
amb l'estúpida disfressa d'un somriure.
No, no t'estranyis!
Observa't al mirall,
dibuixa l'odiós gest i mira't.
Que no ho veus?
És ridícul!
Només si s'hi afegeix un matís cínic
pot arribar a prendre sentit.
La vida em fa fàstic,
la gent em fa fàstic!
Tot, tot, tot... tot em fa fàstic!
Però, de vegades, de tant queixar-me,
de tant plorar, penso que el motiu
es fa massa petit.
I m'invento un xiscler d'histerisme;
m'invento que la felicitat existeix,
que la gent m'omple i, fins i tot,
creo una plataforma provitalitat.
I crido, mig encegada i mig embogida,
a favor de la nit, de la diversió,
de l'esverament massiu...
Fins que, tot d'una, les meves neures
em tornen a reclamar,
i des de la muntanya que acabo d'escalar
miro daltabaix, miro la vall dels màrtirs,
dels condemnats que tenen set de muntanya.

NEGUIT

Explica'm per què, noble falcó,
fas servir crosses de metall
per passejar-te enmig d'un cel
que ni tan sols té camins dibuixats.

Ja ho veus, t'acuso d'anar coix
i jo ni goso baixar d'un tren
descarrilat ja fa massa anys.

Tindrè temps?
Tinc por perquè,
quan ja res no m'enteranyini la mirada,
ni cap sedàs filtri l'alè pesant,
l'estrany eco del silenci,
la possible ombra del pecat,
potser el món ja s'haurà suïcidat.

CAMBRA

Entre les reixes d'aquest cel groc,
se'm fa tot tan estrany...
Tanco els ulls i ressegueixo les engrunes del teu perfum.
[tota la cambra em parla de tu].
És tan estrany... si mai abans no t'hi ha vist dins.
Val més no pensar-hi i
en això, de ben segur que hi estarem d'acord.

Potser li he parlat de tu
mentre esquinçava trenta-dos silencis,
potser només li he dit el teu nom,
o potser, sense adonar-me'n,
li he confessat que t'estimo.
I si m'ha sentit cantant-te una cançó?
«Amor meu, et faria l'amor tantes vegades...»
A la meva cambra
no hi estic mai sola.
Hi som jo i la teva cambra.
Tu, com sempre, viatger incansable,
ets al tren impertinent,
dedicant-te al joc de les vides creuades,
oblidant que tothom que viatja té una cambra,
fent veure que no saps
que totes les parets que ens sostenen
són parets de la nostra cambra.
Et vindré a buscar a l'estació,
et recolliré al capvespre
i m'arraparé a tu ben fort,
per les natges, per l'espatlla,
per les cames... fins als llavis.
I vindré per presentar-te la meva cambra.

DE FRANC

Dolors Juàrez Garcia

*A l'Emi,
perquè, per fi, una matinada
les campanes callaran
i la cadenera et cantarà el silenci.*

Diuen, avui, que demà naixerà un octubre
i encara et dec un codony bord,
una tarda a París
i nuesa de romaní de sota fenc de muntanya.

I diuen que demà morirà un setembre,
que passarem pàgina i ens n'oblidarem,

diuen, també, que ens sortiran arrugues i sagetes a les orelles,
els carrers seran de malenconia pedregosa,
els nens d'impermeable i nosaltres de pols agra.

Diu la gent que farà fred i plourà,
que el recorregut més llarg serà de la feina a casa i sant tornar,
els bars seran deserts,
ningú es saludarà,

cauran les il·lusions dels plataners,
els petons seran de fang,
serà de nit massa d'hora i clar massa aviat, que vestirem de pessimisme
i cada dia haurem fet tard,

també, segons la gent, serem teranyina de malson,
i el ball dels diumenges serà mal d'articulacions.

I dic jo,
si l'octubre pinta tan malament
per què no agafem la brotxa i el pintem de color tronja,
o el rebategem i diem mel,
o més fàcil,

arrenquem el calendari
i ignorem tot allò que diu la gent.

Així què? Demà et sembla un bon dia per fer l'amor a arrel d'alzina?

CAÒTICA

Jo no podria ni dir si sóc de pols o sorra.
El segon em transfigura de puta impertinent,
de llinassa seca,
de clam oprimit,
de bromera espessa,
de pany de porta,
de desig explosiu a modesta verge.

I aquesta dèria, aquest desfici per mantenir-me en ordre,
dec estar al teu prestatge més o menys per la jota?
No és així com s'estructura l'home?, aquest,
que si el mires ara,
vol menjar-se'm per caòtica,
aquest que sap qui és,
que seu al banc a mastegar les hores,
aquest mateix que creu que es mou,
aquest que ha escrit el seu final per tenir-ho tot abast
que no li ha calgut furgar en els calaixos, el dia que plou, i enginyar-se,
quan busques un paraigua i trobes una escombra,
la manera de donar-li ús a les coses,

jo volaria a despentinar-me el seny,
ell, que segur trobaria el paraigua,
vés a saber quina absurditat faria.

ESKÀNDOL PÚBLIC

Escriu dorm...

Escric dorm i et continuo,
sense llet, sense edulcorant i amb sense tassa.

Escric dorm i et faig el prec que dormis amb mi aquesta nit,
que dormim sense dormir,
sense somni i sense son, algun badall,
això sí, però només de tant en tant.

Escric dorm mentre busques un llit de puces pessigolleres,
mudes i millor encara si són cegues.

Escric dorm perquè em miris,
mirant sense reülls ni cantonades,
en aquests carrerons que fan les nits ben intencionades.

Escric dorm com qui ignora les finestres xafarderes,
amb poca feina i xerrameques.

Escric dorm, perquè ho fem tot menys dormir.

Que de fet demà de què podran parlar? pregunto.
D'ulls amb ulls i algun badall?

Donem més feina al poble
i quan obrin els bars paga'm el cafè,
si vols, amb llet, edulcorat i amb tassa.

Portada del *Regió7*:

“Quatre ulls amb llavis han vingut al bar de la plaça”.

Llavors, els donarem els detalls:

café amb llet edulcorat i amb tassa gran.

ELS DIES, LA NIT

Raquel Estrada Roig

*Quan els dies ens transformen,
la nit ensenya el que ens queda*

Fa por
la remor
de ments foranes.
Em banyo al mar
encara que
m'espanti
el venir
de les onades.

SOMNINOU

Començo a endevinar que somiaves,
i molt.
Devies ser encara
al llit de casa teva.

Allò que passa quan et despertes
i vas perdent el que somiaves,
et fa posar cara
d'estranger.
Si ets valent
—una altra vegada—
et podràs enfrontar als somnis nous.

Veig castells a l'aire
més grossos que els meus:
enlairats en terra d'acollida,
palaus aeris aixecats aquí
que es converteixen
en globus
d'aquells que perden els nens.

TAULA

I em pregunto, per què continuar escrivint?	
Pròleg d'Irene da Rocha Fort	5
Hivernacle inundat	
Marta Pascual Llorens	
Vida	9
Neguit	11
Cambra	12
T'escric perquè te me'n vas	13
No sóc sinó... ..	14
Teva	15
Obsessió	16
Suïcidi burlat	18
El tren del naufragi	19
Batec sota el fang.....	20
Silenci	21
Censura.....	22
Només després.....	23
Focs d'artifici	24
Sirena de sorra	25
Vil inconsciència.....	27
Confessió.....	28
De franc	
Dolors Juàrez Garcia	
Diuen, avui, que demà naixerà un octubre	33
Caòtica	35
Eskàndol públic	36

Avui surts vestit de miralls.....	38
Mocador	39
Rèplica del mocador	40
Gambals	41
Sota l'escala	43
Final de mes	44
Xina mandarina	45
Gòtica.....	47
Enfebr@da	48
Qui es dedica a coordinar-me les nits	49
Prec	51
Plou cendra porpra a la pell de la nostàlgia.....	52
Llavors em deies que t'agradava el meu cabell.....	53
Jèssica	54

Els dies, la nit

Raquel Estrada Roig

Els dies.....	59
Fa por.....	61
Somninou	62
Veig castells a l'aire	63
Traslladat	64
Alguns morts	65
Arriben aromes.....	66
Feres, durant un ritual.....	67
Inclèmencies del temps	68
El món és mirall.....	69
L'elefant	70
Expropiat	71
Guerra nostra	72
S'ha mantingut prou sencera	73
Apatia	74

L'aturada al mirall	75
22 i 1/2. Tombarelles	76
Rastre de nit	77
M'he anat teixint una xarxa.....	79
T'atrapo.....	80
Tan sol.....	81
Se'm tapen les orelles.....	82